

دستورات مربوط به عدم انجام احیاء

- احیای قلبی - ریوی زمانی بیهوده است که انتظار برگشت فعالیت قلبی ریوی پس از احیاء وجود نداشته باشد.
 - تمام بیماران دچار ایست قلبی - ریوی باید احیا شوند مگر این که احیای قلبی - ریوی بیهوده باشد.
 - تمایل قلبی بیمار یا تصمیم گیرنده جایگزین در مورد عدم انجام احیای قلبی - ریوی زمانی که پزشک این اقدام را سودمند می داند نافذ نیست.
 - هنگامی که احیای قلبی - ریوی بر اساس قضاوت پزشک بیهوده می نماید، مجاز است دستور عدم احیاء را در پرونده بیمار ثبت کند. در چنین مواردی ذکر علت دستور در پرونده ضروری است.
- دستور عدم احیاء صرفاً تلاش برای احیاء را در صورت وقوع ایست قلبی - ریوی نقض می کند و نباید تأثیری در تداوم مراقبت های حمایتی دیگر از بیمار داشته باشد.